

FEBRUĀRIS / 2009

iiiit

TAGAD ZINĀSI
NE TIKAI VIŅU VĀRDUS
ĢĒŅU ĒRĀMOTĀ SEKSA
AIZKULĪSES

**EGONS
RUSANOVŠ**
UZTICIES DZĪVEI,
UN VIŠS
SAKĀRTOSIES

**KAPRĪZAIS
MĪLAS ENGELIS**
KĀ DABŪT VIŅU
SAVĀ PUSĒ?

Q LIETAS,
KAS ATKAUSEŠ
SIRDI

SVEŠAIS MĪLAIS VĪRS
ATJAUNO ŽUDUŠO TUVĪBU

Pasaule tā ir iekārtota

**Gaidi labo, un to
arī saņemsi**

Vēl:

GUNĀRA BINDES SIEVIETES
KĀ APIETIES AR DIEVĪGU SKAISTUMU
VIŅI MĀK SADZĪVOT, UN JAU ILGI
FITNESS AR ROZĪNĪTI

ISSN 1691-2012

9 771691 201007

02

Ls 1,68

Advokāts Egons Rusanovs (48) patīk sievietēm. Virišķīgs, gudrs, kopts, galants, mazrunīgs. Kad pašam jārunā par sievietēm, viņš klusē. Savā privātajā telpā nelaiž. Toties viedoklis par to, kas notiek ar vīriešiem un sievietēm mūsdienu pasaulē, viņam ir gana skarbs.

ANCE MAGONE

Egons Rusanovs

Skaists skats pa jūsu kabineta logiem [uz Vecrīgas jumtiem un Doma laukumu – aut. piezīme].

Ekskluzīvs. Labākais Baltijā, vai ne?

Bija tādas ambīcijas?

Kad nācām šurp, tādas idejas nebija. Gribejām Vecrīgu, un mums piedāvāja tieši šīs telpas. Tā nu te esam.

Rozā krēsli kabinetā ir jūsu paša izvēle vai kāds ekstravagants interjerists ieteica? Labs kontrasts ar jūsu skarbo tēlu.

Tā bija mana ideja. Kāds draugs, Maskavas kolēģis, pirms gadiem pieciem atbrauca ciemos Ziemassvētku laikā un uzdāvināja man Brioni kaklasaiti. Rozā. Bija nopircis Šeremetjevas lidostā. Uzliku, un man šķita, ka tiešām piestāv. Saprātu, ka tā ir krāsa, kas man patīk, kas atstāj uz mani labvēlīgu iespaidu. No tā laika esmu pārgājis gandrīz tikai uz rozā kaklasaitēm. Vēlāk, kad bija pienācis laiks modernizēt biroja mēbeles, zināju, ka noteikti gribu lielu galdu un rozā akcentus interjerā.

Nenoliedzu – man patīk skaistas lietas. Negribētu sevi pozicionēt kā mākslas

pazīnēju, bet droši vien varu teikt, ka manī mīt estētisms. Man tiešām patīk šis galds, šī vide... Jā, tas laikam ir tāds īpatns estētisms. Jūs jau redzat – man patīk, ka lietas atrodas īpašā kārtībā, katra savā vietā. Arī tā savā ziņā ir mana izpausme, mākslas izpausme dzīvē.

Balts krekls, ādas žakete...

Izpaužaties arīdzan ar savu izskatu?

Balts krekls, ādas žakete – tas ir sestdienās. Pārējās dienās esmu tikai uzvalkā.

Esat pieraduma cilvēks?

Jā, esmu ļoti konservatīvs.

Cilvēkiem pieķeraties?

Diemžēl jā. Nevajadzētu pieķerties nekam. Tas nav pareizi. Bet tas cilvēku loks, kam pieķeros, ir ļoti ierobežots, tātad nav tā, ka es būtu atkarīgs no cilvēkiem.

Man vispār nepatīk būt cilvēkos. Nepatīk saietī, klubi, saviesīgi vakari. Neeju. Man tas nav interesanti.

Joprojām 12 stundas dienā nodarbojaties ar Senās Ķīnas kaujas mākslu?

Uff... Nē. Šis ir viens no tiem jautājumiem, ko pēdējo gadu laikā dzīve ir korigējusi. Nodarbojos, jā, nekas mani nepiespiedis no tā atteikties. Bet vairs ne 12 stundas. ►

Dzīvi
nevis izvarot,
bet ar to
sadarboties

Foto: JĀNIS DEINĀTS. Grims: LAURA SALCĒVIČA

aviokatastrofas, tagad vēl finanšu krīzes – tas viss šķiet tik nenormāli netaisnīgi, nepareizi. Bet kas mēs tādi esam, lai oponentu? Mums ir uzdāvināta apziņa, dzīve, turklāt paši nezinām, kāpēc. Kāpēc mēs domājam, redzam, dzirdam? Turklāt redzam tieši to, ko redzam, un dzirdam to, ko dzirdam? Kāpēc esam tur, kur esam? Principā tas ir visnenāko reliģiju un arī moderno mūsdienu reliģiju pamats – mēģināt cilvēku iedrošināt ticēt dzīvei, uzticēties tai. Un ne tikai uzticēties, bet arī pieņemt to, ka situācija, kurā dzīve tevi nolikusi, ir labākā situācija tev. Ir visas iespējas šo situāciju izmantot. Nevis dzīvi izvarot, bet sadarboties ar to.

Tas nozīmē to, ka cilvēkam pastāv divi eksistenciālie modeļi. Viens – kā dzīvo lielākā daļa cilvēku. Nemitīgi meklē kaut ko jaunu, seko modes ziņām, skrien, grābj, it kā viņus kā vilciņus nemitīgi grieztu – paši griežas, paši to enerģiju generē un it kā jūtas labi. Bet kad viņiem nav, ko darīt, viņiem kļūst nenormāli bail pašiem no sevis, no savas vientulības. Otrs modelis ir atteikties no savu ideju, prātojumu projicēšanas situācijā, kurā cilvēks atrodas, un vienkārši uzticēties dzīvei. Paradoksālā kārtā dzīve visas lietas sakārtos.

Jebkuru situāciju ir izveidojuši simtiem, tūkstošiem, miljoniem, pat miljardiem cilvēku, tā ir viņu ideju, domu kopums. Kāpēc jums pēkšņi šķiet, ka tas ir nepareizi? Vienkāršāk ir atslābt, pieņemt šo situāciju un izmantot to savās interesēs. Principā tā arī ir viena no metodēm, kā tradicionālie Ķīnas daosi trenē savu garu – atteikties no savu ideju, prātojumu projicēšanas situācijā, kurā cilvēks reāli atrodas. Šādas spējas bija pamats arī visizcilāko stratēģu panākumiem ļoti lielās militārās kaujās.

Pa lielam – kļūdu nav?

Pa lielam nav. Nevar būt. Viss atkarīgs no attieksmes pret situāciju, kurā esam.

Viens ir to saprast teorētiski. Jums izdodas to arī lietot dzīvē?

Es izstāstīju intelektuālu konstrukciju, kā vajadzētu būt. Tas, kas izdodas vai neizdodas, aizskar ļoti dziļi personiskus jautājumus. Komentāru nebūs.

Pirms pieciem gadiem kādā intervijā teicāt, ka sievietes ir nepilnīgas savā funkcionalitātē. Jūs joprojām tā uzskatāt?

Ziniet... Uff... Pa šiem pieciem gadiem tie procesi, kas notikuši Latvijā saistībā ar sievietēm, kļuvuši vēl neatgriezeniskāki... Izskaidrošu, kas par lietu.

Egons Rusanovs (attēlā pa labi) kopā ar studiju biedru un draugu stažēšanās laikā LPSR Ģenerālprokuratūrā.

„Balts kreklis, adas jakete – tas ir sestdienas. Pārejās dienās esmu tikai uzvalkā,” atzīst Egons Rusanovs. Attēlā tsi pirms Rīgas „Dinamo” spēles Habarovskā.

Īsumā – ir izjaukts dabiskais balanss starp vīrieti un sievieti. Tā ir kā ekoloģiskā krīze. Ir sajauktas lietas – kaut kas ir atņemts vīrietim, pielikts klāt sievietei.

Īsumā – ir izjaukts dabiskais, pareizais balanss starp vīrieti un sievieti. Tā ir kā ekoloģiskā krīze. Ir sajauktas lietas – kaut kas ir atņemts vīrietim, pielikts klāt sievietei. Un viņi ir mentāli sačakarēti. Tāpēc ir tāda problēma. Bet tas viss tikai tādēļ, ka mēs esam pakārtoti milzīgām makroekonomiskām un sociālām spēlēm, par kurām mums vispār nav nekāda priekšstata. Ar mums rikojas kā ar lellēm, manipulē, un mēs to pat nejutām, nezinām, ka tas notiek. Tā ir mūsu, cilvēku, traģēdija.

Kāpēc musulmaņi cīnās kā traki ar Rietumiem, ar Amerikas Savienotajām Valstīm, ko viņi uzskata par sātanu numur viens? Nesen www.grani.ru lasīju krievu politologa Kremļa un Putina

kritizētāja Andreja Piontkovska rakstu *Sātans Nr. 1*. Man iekrita acīs, ka viens no paņēmieniem, ko viņš iesaka izmantot, lai apkarotu musulmaņu radikālismu, ir īstenot šajās valstīs seksuālo revolūciju, proti – emancipējot sievietes, lai viņas tiktu pie varas u.tml.

Man nav nekādu pierādījumu, bet konteksts lika izdarīt secinājumus: pilnīgi iespējams, ka slepeno izlūkdienestu un citos līmeņos seksuālās revolūcijas ideoloģiju tiešām mēģina iepotēt arī Austrumu zemēs. To, kas visnotaļ sekmīgi ir īstenota Rietumeiropā un pēc oktobra apvērsuma 1917. gadā zināmā mērā arī Krievijā.

Zinot to visu, nevar nerasties apsvērumi: tas, kāda pašlaik ir sieviete, kā viņa jūtas,

ko viņa dara, patiesībā ir savdabīgs ideoloģisks eksperiments, kas dažādas sociālās struktūras un valstis padara vairāk vai mazāk vadāmas.

Nenoliedzami musulmaņu civilizācijas ir tehnoloģiski krietni vien atpalikušas no Rietumiem, bet kas to ir teicis, ka Rietumu attīstība, industrializācija, tehnoloģijas – tas ir baigi labi? Mēs esam pieraduši, ka varam vakaros sēdēt pie TV un rīt čipsus, mums šķiet, ka tie ir griesti. Bet...

Manuprāt, normāls vīrietis šajā dzīvē, šajā situācijā jūtas ļoti nekomfortabli. Reāli ir apspiesta viņa dabiskā agresivitāte. Tai nav, kur iegulties konstruktīvā gultnē. Kas paliek? Sports vai alkohols...

Kā tad šai agresivitātei vajadzētu izpausties dabiski?

Jebkurš vīrietis psiholoģiski ir tendēts uz varu. Viņam ir jābūt varai. Viņš bez varas nespēj. Viņam ir jāspēj vadīt, viņam vajag iekarot – tā ir viņa dabiskā agresivitāte. Tās izpaudumi modernajā civilizācijā ir maksimāli ierobežoti. Pat vairāk – katrs

Manuprāt, normāls vīrietis šajā dzīvē, šajā situācijā jūtas nekomfortabli. Reāli ir apspiesta viņa dabiskā agresivitāte. Kas paliek? Sports vai alkohols...

agresivitātes izpaudums tiek moži cirsts nost saknē. Turklāt agresivitātes apspiešanas monitoringa funkcija ir ārkārtīgi attīstīta. Cilvēks pārsniedz atļauto ātrumu, un otrs jau to filmē savā mobilajā telefonā un steidz kaut kur sūtīt...

Mūsdienu cilvēki ir tā ieprogrammēti, lai moži ziņotu par jebkādu otra cilvēka novirzi no vidējā minimuma, kas viņam iekodēts.

Tas ir tā sauktais atriebjošās sabiedrības fenomens, par ko savā laikā rakstīja jau Freids. Katrā sabiedrības locekli ir tās pašas tiesības, kas pārkāpējā, bet tiklīdz kāds atļaujas ko vairāk, atriebjošā sabiedrība vēlas pārdrošnieku tūlīt nolikt pie vietas. Un jo bargāks ir nosodītājs un vajātājs, jo vairāk viņš

apliecina, ka šīs tiesības pašā ir jo īpaši spēcīgas, tikai sevi no tā distancējas.

Kāds secinājums? Mūsos mājā tāds kā vīruss vai ieprogrammēta lieta, kas liek sekot un čakarēt citu. Zināmā mērā šī kultūra ir saistīta ar sievieti.

Kāpēc tā? Sievietes ir lielākās čakarētājas?

Tā es negribu teikt, bet sievietes loma sociālajā dzīvē pati par sevi nozīmē šo tā saukto demokrātisko valsts pārvaldīšanas modeli – kur katram ir tiesības darīt un izteikties. Šāds modelis nav iespējams maskulinā kultūrā, kur viss ir absolūti hierarhizēts, kur ir kastu pārvalde, kur kādam no zemākas kastas nebūtu tiesību kaut ko komentēt. Katram ir absolūti ►

noteikts agresivitātes un iespēju kopums, ko viņš var atļauties. Šeit, Rietumos, tas viss ir sajaukts kopā.

Kastu modelis jums šķiet pareizāks, dabiskāks?

Nē, man tas nešķiet dabisks, bet nešķiet dabisks arī modelis, kas šobrīd valda pie mums. Viena iemesla dēļ. Labumu no tā gūstam ne jau mēs, bet citi.

Kas tad?

Tie, kuru rīcībā ir neizmērojami, mūsu prātam neaptverami finanšu līdzekļi, tie, kas patiesībā nosaka un regulē dzīvi uz šīs zemeslodes. Tie, kuri brīvi eksperimentē ar mums, kā viņiem patīk, iniciējot, variējot un izmēģinot uz mums kā uz izmēģinājuma trusīšiem dažādus valsts pārvaldes modeļus. Piespiežot mūs viņiem strādāt un pelnīt materiālos labumus. Šai ziņā es ar dziļu izpratni raugos uz antiglobālistu kustību.

Uzsveru – es negribēju teikt, ka sievietē ir funkcionāli nepilnvērtīga, bet to, ka sievietes lomas pastiprināšanās sabiedrībā ir veicinājusi šīs sabiedrības feminizēšanos ar visām no tā izrietošajām sekām. Emocionālu attieksmi pret lietām, emocionālā prāta dominanti pret gudrības prātu. Bet vīrietis ir kļuvis par dubultvergu...

Mēs taču zinām, uz kā parazitē ierēdņu sistēma, valsts mehānisms, no kurienes savukārt dividendes iet tālāk sistēmai, kas valda pār šo pasauli. Sociāli aktīvais cilvēks izdomā, kā no zila gaisa var uztaisīt naudu – tas ir milzīgs talants, kolosāli, ka cilvēks to var! Viņš rosās, kaut ko dara, bet valsts uzliek pievienotās vērtības nodokli. Tikai par to, ka viņš ir gudrs un izdomas bagāts cilvēks.

Nauda iet uz pārvaldi. Tagad mēs ar šo naudu barosim ne tikai savu pārvaldi, bet arī tos, kas mums iedeva aizdevumu. Tas atkal būs uz to cilvēku rēķina, kas spēj kaut ko izdomāt.

Zemapziņā šis uzņēmējs, pat, ja nespēj to definēt, intuitīvi sajūt, ka viņu čakarē, krāpj, slauc. Nežēlīgi slauc. Bet, ja viņš nodokļus nemaksās, viņu iesēdinās cietumā vai citādi sodīs. Tas rada baigo spriedzi, lādiņu, kas visu laiku sēž iekšā. Bet sievietē, ar kuru šis vīrietis ir kopā ģimenē, – cik bieži gan viņa ar savu vīrietī tiešām ir kopā un atbalsta viņu emocionāli? Vai arī viņa no vīrieša vēl papildus kaut ko grib?

Un ko vajadzētu darīt, visu šo zinot?

Neko. Saproti, apzinies, pieņem savus iekšējos lēmumus un dzīvo. Kā jau teicu – lietas ir jāuztver tā, ka acīmredzot šī ir labākā situācija, kāda iespējama. Es

Foto: JĀNIS DZINĀTS

nedomāju, ka mēs esam kungi. Īpaši šeit, šajā teritorijā. Kādi secinājumi? Absolūti nekādi. Tikai aicinājums padomāt. Zināt savu vietu un neiedomāties, ka esam pasaules naba. Kā mums pašiem tas bieži vien šķiet.

Pirms pieciem gadiem atzināt, ka jums nepietiek laika sievietēm. Šobrīd pietiek?

Man šobrīd visam pietiek laika. Dienā gan ir tikai 24 stundas. Ja būtu 36, būtu daudz labāk. Bet nu... Vairāk vai mazāk visas sev svarīgās lietas varu savienot.

Jūs esat ģimenes cilvēks?

Nedomāju, ka es būtu... Ko pie mums

vispār uzskata par ģimeni? Parasti ar to saprot kaut kādas vidējās aritmētiskās kategorijas, kas tiek aprakstītas mūsu ģimeniskajos atpūtas žurnālos. Tādā ziņā droši vien neesmu ģimenes cilvēks. Un nedomāju, ka ideālā ģimenē, kuru parasti popularizē un tā pasniedz, tiešām ir ģimenes paraugmodelis.

Kas tad jums šķiet ideālā ģimenē, labs modelis?

Es par to nedomāju. Tā nav tēma, kas mani īpaši nodarbinātu.

Bet jums sev tādu ideālu ģimeni gribas, esat gatavs tādu veidot?

Es joprojām nemēdzu gandrīz neko par

sevi šai ziņā atklāt. Mana personiskā dzīve ir tabu, par kuru nekad ne ar vienu nerunāju.

Ir dzirdēts, ka jūs sauc par cilvēku-mašīnu. Jums nav vājību?

Kādu vājību? Kas ir vājība? Nosauciet man vienu vājību, es pateikšu, vai man tā piemīt vai ne.

Nu, piemēram, slinkums.

Cenšos apkarot. Tā ir nepilnība. Mums katram jāmēģina nemitīgi kontrolēt to, ko domājam un darām. Tad arī zinām, ja mūsu prāts kaut kur bezmērķīgi klaiņo. Tas pat nav slinkums, bet gara kūtrums, patiesībā – plānprātība.

Jums piemīt kāda atkarība?

Piemēram, no kā?

Smēķējat?

Nē.

Nekad neesat smēķējis?

Esmu. Ļoti daudz. Azartiski. Man patika! Bet tas nav racionāli. Ja gribi kaut ko sasniegt, ja gribi no sevis izspiest maksimumu, ko vien cilvēks var, tas noteikti traucē.

Atkarību no kaitīgām vielām man nav. Arī no darba man nav patoloģiskas atkarības. Esmu gatavs jebkurā brīdī no šejienes iet prom. Nopietni. Negribu teikt, ka darbs man nepatīk. Dažas konkrētas manipulācijas manā darbā man patīk pat ļoti, es to daru ar lielu prieku un entuziasmu. Bet tā nav, ka man nekas cits neeksistētu.

Ja veči pielaiž sievieti emocionāli tuvu, viņa nereti ir vienīgais cilvēks, pret kuru viņi ir atklāti, un ja šī sieviete sevi nekontrolē, vīrietim sajūta tāda, ka viņā ieogrūsts nazis un to griež uz riņķi.

Kādreiz tā bija?

Jā, līdz četrdesmit gadiem tā arī bija.

No nāves jums vairs nav bail?

Nē.

Esat bijis situācijā, kad to var pārbaudīt?

Pārbaudījis neesmu. Tāda pārliecība izveidojas, ja vairākkārt ir bijušas situācijas, kad kopumā ir tik grūti, ka šķiet: nāve būtu atvieglojums. Kad tādas situācijas ir vienreiz, divreiz, trīsreiz, četrreiz, bailes pazūd.

Bet no kā jums ir bail?

Man? Pašreiz, konkrēti tagad? Nezinu, liekas, ka tā pa lielam mani bailu nav.

Vispār nav bailu?

Nē, tā nemēdz būt, ka cilvēks ir bez bailēm. Ikviens, pat visdrosmīgākais karavīrs baidās. Bet tās ir nevis īstas bailes, bet varbūt pat drīzāk kāda fizioloģiska disfunkcija. Starp citu, bailes ir ļoti saistītas ar nieru darbību. Tā ir emocija. Bieži vien, ja cilvēkam pastāv fona bailes, iespējams, ka viņam vienkārši ir problēmas ar nierēm. Tad ir vērts veikt īpašus vingrinājumus, lietot īpašu pārtiku, kādu laiku atturēties no dzimumattiecībām. Līdzīgi ir ar citām disfunkcijām. Depresijas sajūtu rada plaušu disfunkcija. Dusmu lēkmes ir aknu disfunkcija. Bieži vien fizioloģiska nepietiekamība izraisa negatīvas emocijas. Tās ir medicīniski novēršamas. Dažkārt pastāv tādas paranoidas bailes. Kā kādreiz Padomju Savienībā: *лишь бы не было войны* [kaut tik nebūtu kara – krievu val.]. Iedzītas bailes. Ar tādām palīdz tikt galā ļoti racionāla situācijas analīze. Arī tad, ja baidās no atreibības, nepatiesas apmelošanas, no vēršanās pret jums, situācija ar skaidru galvu, bez emocijām pa punktiem jāizanalizē. Pastāv zināmi vingrinājumi, kā to izdarīt, lai atslēgtos no emocionālā prāta. Bet disharmoniskā, nekritiskā, emocionālā attieksme pret dzīvi diemžēl ir raksturīga sievietēm un viņas ar to ir aplipinājušas mūsdienu večus. Bet veči patiesībā baigi cieš. Ja viņi pielaiž sievieti

emocionāli tuvu, viņa bieži vien ir vienīgais cilvēks, pret kuru viņi ir atklāti, un ja šī sieviete sevi nekontrolē, vīrietim sajūta tāda, ka viņā ieogrūsts nazis un to griež uz riņķi. Jo viņš ir pielaidis sievieti pārāk tuvu klāt. Diemžēl tikai šī iemesla dēļ tādi kārtīgi veči mēdz noiet pa burbuli. Tāpēc sievietei ir milzīga atbildība sava vīrieša priekšā. Milzīgākā!

Kādu redzat savu tālāko ceļu?

[Smejas.] Man tagad jāsaka kā čigānietei: „Dēliņ, es neredzu tavu ceļu!” Nezinu, nav man tādas vīzijas. Jo vispār jau... Vienmēr runājam par pagātņi un par laiku, kas būs kaut kādā pētā.

Man šķiet pareizi pagātņi, tagadņi un nākotņi apvienot vienā turpinātā ilgstošā tagadnē.

Lielos mērķus sev neuzstādāt?

Nē. Jādarbojas ar saviem vaļaspriekiem. Būs labi. Divreiz gadā braucu uz Ķīnu pie meistara, padarbojos. Pagājušā gada septembrī piedalījos sacensībās. Ļoti labi. Viss notiek. Jūtu, ka esmu pieņēmis. Vienīgi ķīniešu valodu neesmu iemācījis.

Mēģināt?

Ar laikiem ir galīgi traki. Turklāt, lai mācītos valodu, jāpiemīt tai nenormālai tieksmei komunicēt. Man tās nav. Gluži pretēji – jo mazāk komunikācijas, jo labāk. Es nevaru piespiest sevi iet pret savu būtību un dabu. Pekinā uz ielas pienāca klāt divi ķīnieši un jautāja, vai es negribētu ar viņiem parunāties angļiski. Ķīnieši ļoti mīl komunicēt, grib parunāties. Atbildēju, ka negribu, ka nerunāju angļiski.

Ar meistarū saprotaties bez vārdiem?

Kādreiz ņemu līdzti tulkus. Bet var arī bez vārdiem. Visu var parādīt, jēdzienus zinu. Atvedu materiālu līdzti uz Rīgu un iedodu iztulkot. Pagaidām pietiek. Būtība ir skaidra.

Ar ko jums gribētos palikt cilvēkiem atmiņā?

Man nav mērķa speciāli palikt kādam atmiņā. Es daru to, ko daru. Negribu nevienam ne izdabāt, ne izpatikt. Ja ar kaut ko palikšu atmiņā, tad palikšu. Ja ne, ne.

Esat augstprātīgs?

Domāju, ka ne. Bet citi uzskata, ka esmu.

Jūsos tiešām nav lepnības?

Tā nav lepnība, tas ir spīts. Tā ir liela atšķirība. Spīts tādā nozīmē – ir veltīgi cerēt, ka samierināšos ar zaudējumu. Nekad neaizmirsīšu un nekad nesamierināšos. Nekad. Kā Niče teica: „Nekad neaizvainojiet vientuļnieku, labāk viņu uzreiz nositiet.” Tas ir kā akmens, kas ripo bezdibenī, kuram nekad nav dibena. Nav iedomājama situācija, ka es samierinātos ar kādu zaudējumu vai neveiksmi. Tā nav ļaunatminība. Absolūti ne.

Nekā personiska. Bet tas ir nepieļaujami – zaudēt.

Piedot jūs protat?

Protams. Bet tas nenozīmē piekāpties.

Kādas jums ir domas par vecumu?

Bail jau laikam nav?

Iedomājos: man būs nožēla, ka neesmu atspēlējies visiem, kas to būtu pelnījuši.

Varbūt vēl var paspēt?

Ir ēdieni, kas jāpasniedz atdzisuši.

Varbūt nākamajā dzīvē to izdarīsiet.

Jā, varbūt. ●